

זה הדבר

زوهد بركه ZO HADEREKH

גיליון 27, 11 ביולי 2018

ברית דמים

נתניהו מצטרף בחדווה לציר הימני-קיצוני והאנטישמי באירופה; לקחי השואה? לא אצל ראש ממשלת ישראל

בניסיון להלבין את עמדותיו האנטישמיות, הגזעניות והקסנופוביות, יבקר ויקטור אורבן בקרוב ביד ושם. בצעד סמלי אך בעל משמעות רבה, הגישה קבוצת פעילים ירושלמית בקשה לרישיון להפגין בכניסה ליד ושם במהלך הביקור של ראש ממשלת הונגריה.

"ביקור רשמי של מי שמוכיל קמפיין אנטישמי, גזעני ואנטי-דמוקרטי ביד ושם יכתים את המוסד, יהווה מעילה בתפקידו הציבורי החשוב ויפגע בגשות חלקים נכבדים מהציבור הישראלי, הקהילות היהודיות בתפוצות, ניצולי השואה, נרדפי הנאצים, חוקרות, חוקרים, תורמות ותורמים. הביקור יהיה הפרה בוטה של תפקידי יד ושם הקבועים בחוק זיכרון השואה והגבורה – יד ושם, תשי"ג-1953", כתבו המבקשים בפנייתם.

ביקור אורבן בישראל, ההצהרה המשותפת של ממשלות ישראל ופולין, הזמנת נשיא הונדורס לטקס המשוואות וביקור הקנצלר האוסטרי בירושלים – מוכיחים כולם כי אופייה הפשיסטי והמסוכן של ממשלת נתניהו והמתנחלים מוצא שותפים טבעיים בחוגי הימין הקיצוני ביותר באירופה ובעולם. נתניהו מוכן להבליג לאנטישמיות הבוטה של הימין האירופי, ורואה בכך "מחיר"

שאפשר לשלם במטרה למצוא חברים לדרך הגזענות ושנאת האחר, ושותפים בזירה הבינלאומית שיתמכו במדיניות התוקפנות וההתנחלות הישראלית, שעה שמרבית הקהילה הבינלאומית דוחה אותה מכל וכל.

זה ביטוי נוסף לעומק המשבר של ממשלת הימין ולחוסר יכולתה להציע פתרונות לסוגיות הפוליטיות, החברתיות והכלכליות המטרידות את ציבור אזרחי ישראל, לבד מהקצנת ההסתה, השיסוי והשנאה. עלינו לחתור לאחדות של כוחות השלום, השוויון והדמוקרטיה בישראל, באזור ובעולם כולו, על מנת לבודד את הברית המסוכנת בין נתניהו למשטרים הגזעניים והפשיסטיים בעידן הנוכחי.

ראש הממשלה נתניהו עומד לארח את ראש ממשלת הונגריה הימני-קיצוני ויקטור אורבן. ביקורו איננו הראשון או האחרון של מנהיג ימין קיצוני בישראל. ביוני האחרון ביקר בישראל קנצלר אוסטריה סבסטיאן קורץ העומד בראש קואליציה ימנית קיצונית. בלהיטותו לקחת חלק בציר הקיצוני ביותר בעולם, הצטרף ראש הממשלה בנימין נתניהו לאלה הרוצים לשכתב את ההיסטוריה, לרבות את הפרק האפל של השמדת עשרות מיליונים בידי המשטר הנאצי.

מוסד "יד ושם" פרסם (5.7) תגובה חריגה בחריפותה למודעה שראתה אור בעיתונות בשםם של נתניהו ושל ראש ממשלת פולין מטאוש מורביצקי: "הניסיון להאדיר את הסיוע שהוגש ליהודים ולהציגו כתופעה רווחת אינו רק פגיעה באמת ההיסטורית, אלא גם בזיכרון גבורתם של חסידי אומות העולם". בעידן הפרטה הניאו-ליברלית, את המודעות שהופיעו (על גבי עמוד שלם) בעיתוני ישראל מימנה קרן של בנק פולני גדול. על כך הגיב ח"כ דב חנין (חד"ש, הרשימה המשותפת) בכנסת: "חונכתי על זכר השואה באמירה 'לא נשכח ולא נסלח'. ממשלת

נתניהו מציעה לנו גם לסלוח וגם לשכוח. ההסכם שנחתם עם ממשלת פולין הוא אחד הרגעים הקשים ביותר למי שזכר השואה יקר לליבו, והוא מאפשר לימין הפולני להמשיך לרדוף חוקרי שואה באמצעות תביעות אזרחיות".

ויקטור אורבן, שביקר בישראל בשבוע הבא, מכנה את מיקולוש הורטי, שהיה משת"פ של היטלר, "מדינאי דגול". אחרי החוק הפולני, גם הוא יתקבל בארץ בכרכה. כך, מתהדקת והולכת הברית בין הימין המטורף בישראל לבין הימין האנטישמי בהונגריה ובפולין. אף שנתניהו מגייס דרך קבע את השואה להצדקת פשעי הכיבוש, את לקחי השואה אי-אפשר למצוא אצל ראש ממשלת ישראל.

ההרוגים לא עומדים ביעדים...

"משרד העבודה קבע בתכנית העבודה שלו יעד להורדת מספר ההרוגים כתאונות עבודה ב-10% בשנת 2018. אבל מסיכום החציון הראשון של השנה עולה כי מספר ההרוגים בכלל עלה בכ-20%".

(כתבת "הארץ" לי ירון בטוויטר, 1.7)

... אבל יעדי הממשלה אכן מתממשים!

"משרד הבריאות פרסם דו"ח השוואה בין ישראל למדינות ה-OECD: בישראל משקיעים פחות בבריאות, שיעור הרופאים והאחיות בירידה מתמשכת ויש פחות מיטות אשפוז".

(ידיעה שפורסמה בוויינט, 1.7)

מחבר הספר "טיל לוגי מדעי לאלוהים ובחזרה"

"שר האנרגיה יובל שטייניץ יחליף את שרת המשפטים איילת שקד בוועדת המקומות הקדושים".

(הודעת הממשלה, 2.7)

סיפורם של שני עיתונים על רגל אחת

"העורך הראשי של 'ישראל היום', בועז ביסמוט, פרסם טור פרי עטו בעקבות הירי במערכת העיתון 'קפיטל גאזט'. ביסמוט שיבח את עובדי 'קפיטל גאזט' על שהצליחו להוציא לאור גיליון של העיתון שעות אחדות לאחר שאדם נכנס למערכת, ירה לכל עבר ורצח חמישה מהם. אבל תוך כדי התשבחות ל'קפיטל גאזט' ביקש ביסמוט להציב את 'ישראל היום', החינמון שממומן זה עשור בידי משפחת אדלסון, בשורה אחת עמו ועם המגזין הסאטירי 'שרלי הכדור', ש-12 מעובדיו נרצחו בהתקפת טרור לפני שנים אחדות. אך מטרת העיתון היא לשרת את אדוניו וחיסול המתחרה, הבעייתי בפני עצמו, 'ידיעות אחרונות'. 'ישראל היום' מעדיף פעם אחר פעם את האינטרסים של בעליו על פני אלו של קוראיו. מהבחינה הזו, העיתון שעורך ביסמוט דומה יותר למי שפוגע בחופש הביטוי מאשר למי ששומר עליו – דומה יותר לרוצח מאשר ל'קפיטל גאזט'".

(אורן פרסיקו, "העין השביעית", 1.7)

סיפורן של כל ההתנחלויות על רגל אחת

"עובד במנהל האזרחי לשעבר, יוסי לויט, הכריז על שטח בגוש עציון כאדמת מדינה במסגרת תפקידו, ולאחר מכן התפטר, השתלט על השטח והקים במקום מאחז לא חוקי. במקום, הנקרא צורי יעלים, קיימת כיום חווה חקלאית ובית הארחה, שמרווחיהם נהנית חברה שהקים לויט עם שותף. המקום כולו הוקם ללא היתרים חוקיים, ואף הוצא נגדו צו הריסה. באתר מועצת גוש עציון המקום מתואר כ'חווה חינוכית חקלאית שהקימו שני שותפים בעלי חלום אחד: יישוב ארץ ישראל'. השותפים הם לויט ומשה רונן, שהקימו את צור יעלים, החברה שמתפעלת את המקום, במאי 2014. שטח החווה עצמה, עליו פרושים כמה מבנים סמוך להתנחלות החרדית מעלה עמוס, הוא 250 דונם. סביב החווה יש 17 אלף דונם המשמשים למרעה. בנוסף לבית הארחה, במקום קיימים חדרים לסדנאות. לויט ושותפו שתלו במקום מטע זיתים וכרמים, והקימו חוות כבשים. האדמות עליהן הוקמו החווה והמבנים שסביבה הוכרזו כאדמות מדינה על ידי המינהל האזרחי ב-24 בנובמבר 2013. המאחז הוקם במהלך 2014, ללא כל היתר מהמדינה. בנוסף, מרישומי המינהל האזרחי עולה כי הוצא נגד אחד המבנים צו הריסה שמעולם לא מומש. תצלומי אוויר של המקום, המצויים בידי הארגון 'כרם נבות', מראים כי לויט החל להקים את המבנים כמעט מיד לאחר שעזב את המנהל".

(הארץ, 29.6)

דברים בשם אומרם

מין היגיון צה"לי שכזה

"לפי הערכות בצה"ל, בחמאס סבורים שסבב לחימה נוסף יזרז את שיקום הרצועה".

(הארץ, 25.6)

יש אוהדים לדונלד טראמפ

"הופכים גדולים שוב: מעולם לא היה טוב יותר להיות בנק באמריקה. הבנקים הגדולים חזרו לרשום רווחים גבוהים".

(ניו יורק טיימס, 24.6)

שיקולים זרים

"חברת 'אלקטרה בנייה' זכתה במכרז מיליונים להקמת קריית הממשלה בתנניה. מ-2015 נהרגו לאלקטרה 6 פועלים. היא השיאנית במקרי המוות המיותרים האלה. מישהו שקל את זה בניקוד למכרז? ברור שלא".

(דדי מרקוביץ, עורך "סדר יום" ברשת ב' בטוויטר, 25.6)

המסר של ממשלת הימין: זה מה יש

"סגן שר הבריאות יעקב ליצמן אמר בדיון מיוחד בוועדת הבריאות של הכנסת בנושא שירותי הבריאות בפריפריה כי משרדו עושה רבות בנושא בשנים האחרונות. 'אני לא יכול ליצור יש מאין, כי אין מיטות, זו עובדה', הבהיר ליצמן, 'את מה שיש אנחנו מחלקים'".

(הודעת הכנסת, 26.6)

ברפובליקה הפדרלית הגרמנית נאבקו באבטלה

"שירות הביון הפדרלי של גרמניה הודה כי העסיק בשנות השישים את גודרון בורוויץ, בתו של מפקד האס.אס. הנאצי היינריך הימלר, למרות שמעולם לא הביעה הסתייגות מאביה או מהנאציזם ואף נשארה פעילה בארגון ימני-קיצוני".

(פורסם בעיתון "טאץ" הברלינאי, 29.6)

מכתבים למערכת

פוטין 5, העובדים ברוסיה 0

ביום בו רוסיה ניצחה את ספרד במונדיאל רכבות הפגינה ברחבי המדינה נגד המדיניות הקפיטליסטית של ולדימיר פוטין שהודיע על ביטול אחד מהישגיה החברתיים של מהפכת אוקטובר: גיל הפרישה לפנסיה.

במשך כ-90 שנה, עובדים פרשו לפנסיה בגיל 60 ונשים בגיל 55. מעתה הם יצאו לגמלאות בגיל 65 והן בגיל 63. אך בגלל שתוחלת החיים בפרדציה הרוסית יורדת בהתמדה, יש החוששים שלא יגיעו לפנסיה. ביניהם גם אבי.

דרך אגב, פוטין הודיע על הפגיעה הקשה במעמד העובדים דווקא ביום בו החלו משחקי המונדיאל במוסקבה.

דימה ג', אשדוד

אפשר לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל:

zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

"ישראל יזיחה של הגולן". כך מעודדת הממשלה את הדור הצעיר למחוק את זהותו הסורית ולהתמקד בעתידו האישי והכלכלי. ניסיונות אלה כוללים דחיפה של הדור הצעיר לחזק את זהותו העדתית, ופיזור הבטחות שווא בדבר השתלכות בחברה עם כרטיס הכניסה של "ישראלי-דרוזי". ואולם, לפי העמותה אל-מרסד לזכויות האדם בגולן, מאז הכיבוש ב-1967 ועד מארס 2018, רק 6.5% מתושבי הגולן הסורים הסכימו לקבל אזרחות ישראלית.

במגזר החקלאי, התושבים הערבים בגולן בעלי גישה רק ל-20% מאדמות הרמה הראויות לעיבוד. זאת, בעוד 32 ההתנחלויות הבלתי-חוקיות בגולן, המאכלסות כ-25 אלף איש, חולשות על יתר ה-80%. משרד החקלאות השקיע יותר מ-400 מיליון שקל בשנה מאז 2014 כדי להעניק לחקלאות היהודית בגולן יתרון בלתי-הוגן על פני החקלאים הסורים, שכעת מתחרים בחקלאות מסובסדת.

עם הכיבוש, החריבה ישראל 340 ערים וכפרים באזור הגולן וגירשה יותר מ-130,000 סורים. על תלם נותרו רק מג'דל שמש, עין קנייא, מסעדה ובוקעאתא. ההתנחלות הראשונה נבנתה שבועות ספורים לאחר הכיבוש.

ב-1980 ניסו השלטונות הישראליים להחיל את החוק הישראלי על השטח הכבוש בגולן. בפברואר 1982 הוטל סגר צבאי על התושבים הסורים בגולן שנדרשו לקבל את האזרחות הישראלית אלא מצדם הכריזו על שביתה כללית. זו נמשכה שלושה חודשים, עד לנסיגת ממשלת בגין מדרישתה שהדרוזים בגולן יחזיקו באזרחות ישראלית.

בשנות ה-80 וה-90 נמשכה הרחבת ההתנחלויות בגולן במקביל למו"מ עם הממשלה הסורית על החזרת השטחים. ואולם ב-2011, על רקע מלחמת האזרחים הסורית, שבו לעמוד על הפרק הניסיונות לכפות את הריבונות הישראלית בגולן. ההכרזה בדבר בחירות מוניציפליות ראשונות ביישובי הסורים בגולן מקבילה למשא ומתן מול ממשל טראמפ בדבר הכרת האחרון בריבונות הישראלית בגולן.

ראש הממשלה בנימין נתניהו הצהיר עוד בתקופת הנשיא אובמה (אפריל 2016), כי "מלחמת האזרחים בסוריה מוכיחה שהגיע הזמן להכיר שהגולן יישאר תחת ריבונות ישראלית באופן קבוע". כעת, מעודדת ממשל טראמפ, חותרת ישראל שוב לכיוון החלת הריבונות. ישראל כץ (הליכוד), השר לענייני מדיעין, טען במאי כי "קיימות הבנות פורצות דרך בין ישראל לארה"ב בעניין הגולן". ח"כ יאיר לפיד (יש עתיד), המועמד מטעם עצמו להחליף את נתניהו, קרא אף הוא (5.6) לקהילה הבינלאומית להכיר בריבונות הישראלית בגולן, כינה את תביעת סוריה להשבת ריבונותה "אבסורד" וטען שלישראל "זכות היסטורית ותנכ"ית" על השטח.

עשרות אלפי התושבים הערבים ברמת הגולן דוחים עמדות אלה מכל וכל. כך סיפר ספדי ל"אל-ג'זירה": "בשפתי, בתרבותי, באורחות חיי – אני סורי. אני מקווה שיום אחד נוכל לחזור להיות חלק מסוריה. כל תכנית נגד תושבי הגולן, בין אם זו כפייה של קבלת תעודות זהות ובין אם אלה בחירות מקומיות ישראליות, חותרת לייצר שסעים באוכלוסייה המקומית. הן כולן ייכשלו".

ע', תושב הכפר מסעדה, סיכם בשיחה עם "זו הדרך": "עבור ישראל, הבחירות הללו הן מבחן. זו ההזדמנות של ממשלת ישראל להראות לעולם שאנו, תושבי הגולן הכבוש, כאילו ויתרנו על זיקתנו לסוריה ועל המאבק לסיים את הכיבוש בגולן. זו חובתנו להחרים את הבחירות ולהתנגד לניסיונות החדשים לספח את רמת הגולן".

חוזה ישראלית ברמת הגולן (צילום: ריאן ביילר/אקטיבסטילט)

מתנגדים לאשרור הכיבוש תושבי הגולן הערבים-סורים יחרימו את הבחירות הראשונות שייערכו ביישוביהם

בעקבות החלטה של בית המשפט העליון ומשרד הפנים, יתקיימו באוקטובר לראשונה בחירות מקומיות רשמיות בארבעת היישובים הערביים הכבושים בגולן: מג'דל שמש, עין קנייא, מסעדה ובוקעאתא. שר הפנים דרעי הצהיר (8.1): "הגיעה העת, אחרי 51 שנים, שגם בגולן יוכלו התושבים לממש את זכותם הדמוקרטית לבחור בנציגיהם".

אלפי התושבים הערבים-סורים צפויים להחרים את הבחירות המוניציפליות הראשונות שתערוך ישראל בשטח הכבוש. מנהיגים פוליטיים ודתיים מקומיים בגולן קוראים ל-26 אלף הערבים-סורים תושבי הגולן הכבוש להחרים את הבחירות. מוחמד נפאע, מזכ"ל מק"י וחבר כנסת מטעם חד"ש לשעבר, תושב ויליד הכפר הדרוזי בית ג'ן, סיפר ל"זו הדרך": "הסברנו לתושבים שהשתתפות בבחירות משמעה הכרה בכיבוש הישראלי בגולן ובסיפוח למדינת ישראל. מרבית התושבים מתנגדים לכך ויחרימו את הבחירות".

נפאע הוסיף: "ההחלטה נפלה דווקא עכשיו בעקבות האירועים בסוריה. יש גורמים ברמת הגולן שתומכים בארגוני הטרור בסוריה. ממשלת ישראל, יחד עם אותם נכבדים דרוזים' כאן, משתפים פעולה בכיוון הזה. אבל זה מיעוט שבמיעוט, ולכן המגמה היא של החרמה כוללת ואי-השתתפות בבחירות באוקטובר".

כאסם ספדי, עיתונאי מקומי, טען כי מרגע שהמנהיגים החליטו על קו זה, כל הקהילה המקומית תלך בעקבותיהם: "האוכלוסייה תישמע למנהיגים המקומיים, כפי שבשנות ה-80 התנגדנו לקבלת אזרחות ישראלית. הבחירות הללו אינן דמוקרטיות, אינן ייצוגיות והן אחד הניסיונות לפלג אותנו". תושבים רבים טוענים כי ממשלת ישראל משתמשת באביב הערבי ובמלחמת האזרחים הסורית כדי להפעיל מחדש פרויקטים שנזנחו לפני שנים רבות. הם מכנים זאת

למרות ניסיונות הימין לבטלו התקיים הכנס "צאו מעזה"

בפני קהל של עשרות משתתפים ומשתתפות, נערך כמתוכנן הכנס "צאו מעזה" שארגנו ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש), הרשימה המשותפת) וח"כ מוסי רז (מרצ). הכנס נערך בתיאטרון תמונע בתל אביב.

בכנס נטלו חלק פעילי ארגונים רבים: עאדל עאמר (מזכ"ל מק"י), זהבה גלאון (יו"ר מרצ לשעבר), תניה הרי (מנכ"לית עמותת גישה), אבנר גבריהו (מנכ"ל שוברים שתיקה), ד"ר סלאח חאג' יחיא (רופאים לזכויות אדם), נעמיקה ציון (קול אחר) ועמית גילויץ (בצלם). את הכנס הנחתה פעילת חד"ש ומק"י רים חזאן.

בעקבות פניית פעיל הימין שי גליק ועמותת הימין הקיצוני "בצלמו", שלחה שרת התרבות מיירי רגב (הליכוד) מכתב לשר האוצר משה כחלון (כולנו) בדרישה שזה יעצור את מימון התיאטרון שאירח את הכנס.

במכתב, שנשלח אל כחלון בסוף השבוע האחרון (6.7), כתבה רגב כך: "אני פונה אליך לאחר שפעם אחר פעם אני מקבלת לידיי הוכחות לכך שהבמות והמסכים במוסדות תרבות נתמכים הפכו נחלתם של ארגונים פוליטיים של השמאל הקיצוני שכל מטרתם להוציא דיבת המדינה רעה".

כזכור, "חוק הנכבה" קובע כי שרת התרבות יכולה לשלול מימון מכל מוסד תרבות ציבורי המארח "אירועים נגד המדינה", אך הדבר כרוך בחתימה והסכמה של שר האוצר. עד כה, לא חתם כחלון על צו כזה ולו פעם אחת.

ח"כ עאידה תומא-סלימאן אמרה בכנס: "אנחנו נאבקים ונאבקות בשביל לשים קץ להידרדרות ההומניטרית בעזה. אבל לא רק: האוכלוסייה ברצועת עזה היא חלק מהעם הערבי-פלסטיני הנאבק למען סיום הכיבוש, ולמען הקמת מדינתו הפלסטינית העצמאית בצד ישראל, שבירתה ירושלים המזרחית".

יום המאבק באלימות ובפשיעה

ביוזמת יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), צוין השבוע (10.7) בכנסת יום המאבק באלימות והפשיעה בחברה הערבית.

ח"כ עודה מסר: "ההחלטה על קיום האירוע התקבלה לאור העלייה החדה במקרי האלימות והפשיעה בחברה הערבית, השתוללות הנשק הבלתי-חוקי ברחובות הערים והכפרים הערביים ומקרי הרצח המזעזעים והלא-מפוענחים באותם יישובים. ראיתי לנכון לקיים יום מיוחד, יחד עם חבריי ברשימה המשותפת, ארגונים אזרחיים ובשיתוף עם יו"ר הכנסת, לציון המאבק למיגור האלימות והפשיעה בחברה הערבית.

עודה הוסיף: "ראוי שהכנסת תעלה על ראש סדר עדיפויותיה את המאבק הזה".

במהלך היום התקיימו דיונים בוועדות הכנסת השונות, וכן כנס מרכזי בהשתתפות חברי כנסת, אקדמאים וארגוני החברה האזרחית. היום הסתיים בדיון במליאת הכנסת. הוועדה לקידום האישה ולשוויון מגדרי דנה בחיי נשים בצל הפשיעה; ועדת החינוך, התרבות והספורט דנה בתכניות למיגור האלימות בחינוך הערבי הפורמלי; ועדת הכלכלה דנה במחסור בשירותי בנקאות ואשראי פורמליים העלול להוביל לפנייה לשוק השחור, וועדת המדע והטכנולוגיה דנה במאבק באלימות ברשת.

נמנע זמנית הרס ח'אן אל-אחמר

בג"ץ הוציא אמש (שני) צו זמני נוסף האוסר על פינוי הכפר ח'אן אל-אחמר. זאת, בעקבות עתירה שהגישו תושבי הכפר שבה נטען כי מלבד כוונת המדינה להרוס את הבתים, קיימת כוונה לפנות את יושביהם ולהעבירם למתחם אחר.

אמש נערכה מול בית העצמאות בת"א הפגנה נוספת נגד הריסת הכפר בהשתתפות פעילים של חד"ש, מק"י, עומדים ביחד, שלום עכשיו, לוחמים לשלום ופורום המשפחות השכולות. נוסף לכך, בשל סכסוך עבודה שהכריזו עובדי המנהל האזרחי, מאיימים הם כעת שלא לבצע כלל את הפינוי. בג"ץ הורה כבר בשבוע שעבר (5.7) למדינה להקפיא את הפינוי וההריסה של ח'אן אל-אחמר. השופטת ענת ברון הוציאה צו זמני נגד הריסת הכפר. העתירה הוגשה לרקע סירוב המדינה לבחון תוכנית להסדרת הכפר שהציעו התושבים.

בח'אן אל-אחמר מתגוררות כמה כ-50 משפחות בדואיות המונות 170 איש, שמוצאן משבט הג'הלין, שגורש מהנגב בשנות ה-50. בחודש במאי, בתום מערכה משפטית ארוכה, אישרו שופטי בג"ץ למדינה להרוס את בתי הכפר לטובת הרחבת ההתנחלות כפר אדומים.

חמש המדינות הגדולות באירופה, בריטניה, צרפת, גרמניה, איטליה וספרד הביעו מחאה דיפלומטית משותפת ודרשו את הקפאת ההרס. גם אירלנד והאיחוד האירופי גינו את הגירוש. יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש) הגיב לפסיקת בג"ץ, וכתב בחשבון הטוויטר שלו: "פסיקת בג"ץ היא טיפת אוויר לנשימה עבור התושבים. עכשיו זה הזמן להתאחד נגד הפינוי הלא-אנושי הזה ונגד המדיניות הכוללת. זה לא רק הכפר ח'אן אל-אחמר, ולא רק משפחות הנותרות חסרות כלום: זו מדיניות של ממשלה ההורסת כל סיכוי למדינה פלסטינית עצמאית בצד ישראל ולשלום".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע

בדואר אלקטרוני

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח תגובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126402

לכודים ברשת של אי ודאות

עובדי ערוץ 10, שהתאגדו בוועד במסגרת ההסתדרות נוכח ניסיונות המיזוג בין הערוץ לבין חברת רשת, מתמודדים עם איום הפיטורים

והמקצועי. אנחנו לא יודעים מה מצבנו, מה הולך להיות עם כולנו. כלום. אנחנו ניזונים אך ורק משמועות: אחד אומר שאחרי החגים כבר יתרחש המיזוג, אחרים אומרים שבעוד חצי שנה". לפי הדיווח ב"גלובס" (5.7), הסכימו בעלי המניות על 30 בספטמבר כתאריך יעד לאיחוד המתמשש.

ההסתדרות הכריזה בשבוע שעבר (5.7) על סכסוך עבודה בערוץ 10. זאת, לאחר שכמה מאות עובדי הערוץ התאגדו בהסתדרות על רקע ההסכם למיזוג בין הערוץ לבין חברת רשת. הם חוששים מאובדן מקום עבודתם ומפגיעה צפויה במעמדם ובשכרם בעקבות מיזוג זה.

בהסתדרות הסבירו כי "העילות לסכסוך נוגעות להחלטה החד-צדדית על מיזוג ערוץ 10 עם חברת רשת, מהלך שישפיע על העובדים והעלול להביא לפיטורים רחבי היקף. נציגות העובדים מלינה על כך שהנהלת ערוץ 10 מתנהלת בחוסר תום לב בכל הנוגע לקידום מהלך המיזוג, ללא הידברות ועדכון של ההסתדרות והעובדים. בין היתר מוחים העובדים על כך שהם עודכנו בדבר אישור המיזוג דרך אמצעי התקשורת".

שקופית שהוקרנה בשידורי הערוץ במהלך המאבק המוצלח נגד סגירתו בדצמבר 2014

כעת נמצא הכדור במגרש של ערוץ 10 מיכל הלפרין, הממונה על ההגבלים העסקיים במשק, שעדיין לא אישרה את האיחוד בין שני הגופים.

עובדי ערוץ 10 נמנים עם שני גופים, בהתאם לתכנים אותם הם מפיקים: עובדי ערוץ 10 ועובדי חדשות 10. חברת החדשות של ערוץ 10 כוללת את מהדורות החדשות, את תכניות התחקירים ואת תכניות האירוח (דוגמת "היום שהיה", "חמש אצל רפי רשף" ו"לונדון את קירשנבאום"). עובדי ערוץ 10 מפיקים את יתר התוכן של הערוץ.

אם כן, אחת ממטרות המיזוג – לייתר את הצורך של רשת להקים חברת חדשות נוספת. לפי ההסכם שנחתם בין הזכייניות קשת ורשת, לאחר שלוש שנות קיום עצמאי, יצטרפו השתיים להקים חברות חדשות נפרדות (כעת, חברת החדשות של ערוץ 2 לשעבר משרתת את מהדורות החדשות של שני הערוצים).

"המיזוג עם חדשות 10 עשוי לחסוך לרשת כסף רב מאוד, וגם תשאיר את מערכת חדשות 10 מתפקדת", הוא מסכם. "אך הדבר יוצר שני מעמדות בקרב העובדים שלנו. עובדי חדשות 10 מוגנים יותר באופן יחסי. אמנם איש אינו מוגן ב-100% ואיום הפיטורים מרחף מעל כולנו, אבל לרשת אין כרגע עובדים בתפקידים מקבילים. עובדי ערוץ 10, לעומת זאת, נקלעו למצב חמור".

יום לפני ההכרזה על התאגדות עובדי הערוץ, נחתם רשמית הסכם המיזוג בין רשת לערוץ עשר. כחלק מהסכם המיזוג, הודיעו הנהלות הערוצים כי בעלי המניות לא יהיו חברים בדירקטוריון החברה, אלא כי ימונה "דירקטוריון מקצועי בלבד". כבר בחודש שעבר (13.6) נחשף ב"דה מרקר", כי התקיימו שיחות על מיזוג בין שני הערוצים, המתקשים להתקיים כלכלית.

"מאז הפיצול של ערוץ 2 לשתי רשתות בדצמבר האחרון, עמד על הפרק המיזוג בין רשת לערוץ 10", מסביר גורם בחדשות 10 ל"זו הדרך". "מי שמכיר את שוק התקשורת יודע: לא יכולים להתקיים שלושה ערוצים מסחריים פעילים ורווחיים. מאז הפיצול כולם מפסידים. רשת מפסידה והבעלים שלה מתחילים למכור מניות, וערוץ 10 מפסיד גם".

חשוב לציין כי תהליך המיזוג, עליו שמעו העובדים רק דרך אמצעי התקשורת או בשיחות מסדרון, נעשה בין בעלי שתי חברות התקשורת המחזיקות בערוצים אלו: חברת RGE (בבעלותם של אביב גלעדי, לן בלווטניק ומשפחת רקאנטי) המחזיקה בערוץ 10 וגם בערוץ הילדים, בערוץ לוגי ובערוץ 8, ושותפיה (יוסי מימן וארנון מילצ'ן), מנהלים את המגעים מול גורמי השליטה בחברת רשת (משפחת עופר, חברת שטראוס השקעות והענקית אנדמול).

"לעובדי ערוץ 10 ולעובדי חדשות 10 אין שום חלק במיזוג זה ובמכירה זו", מסביר אותו גורם. "המצב כעת הוא של חוסר ודאות וחוסר ידע שלנו העובדים לגבי עתידנו הכלכלי

כדי ליישם את מדיניותו. "אני שם לי למטרה שכל מי שיהגר ממקסיקו יעשה זאת כי הוא רוצה בכך, ולא כי הוא חייב", הוסיף.

הקמפיין של לופס אוברדורר התבסס על הבטחות להילחם בשחיתות, באלימות ובעוני. זו הייתה הפעם השלישית שלופס אוברדורר ניסה להיבחר לנשיא. בחירתו לאחר מערכת בחירות אלימה מעידה שלופס אוברדורר נתפש כאדם יציב. במשך שנים של עשייה ציבורית צבר בסיס תומכים רחב בקרב השכבות המוחלשות והעניות במדינה.

לופס אוברדורר פרש ממפלגתו (מפלגת המהפכה הדמוקרטית) שהפכה חלק מהמסד הפוליטי המסואב, והקים תנועה חדשה בשם "מורנה" (ראשי תיבות של "התנועה להתחדשות לאומית"). מועמדת מטעם התנועה, קלאודיה שיינבאום, היא האישה הראשונה שנבחרה לעמוד בראשות עיר הבירה מקסיקו סיטי. במועמדותם של אמלו ושיינבאום תמכו שורה של מפלגות שמאל. הגדולה בהן הייתה מפלגת העובדים, המגדירה את עצמה מרקסיסטית.

הבחירות אמנם התרכזו בעיקר בנושאי פנים (האלימות, השחיתות, ההתעשרות על חשבון העובדים והעוני), אך נושא חשוב נוסף היה התמודדותו של הנשיא העתידי עם עמיתו האמריקאי דונלד טראמפ. מצביעים רבים מקווים שלופס אוברדורר יצליח להתעמת עם טראמפ בנושאי ההגירה והיחסים הכלכליים בין שתי המדינות.

בפעמים הקודמות בהן התמודד לופס אוברדורר בבחירות לנשיאות, הוא טען כי הפסיד בשל זיופים ומעשי רמייה. ב-2006, הפסיד בפער זעום של 0.56% למועמד הימין פליפה קלדרון. בחודשים לאחר הבחירות, ערכו תומכיו של לופס אוברדורר הפגנות ענק ברחבי המדינה, דרשו ספירה חוזרת וכינו את מועמדם "הנשיא הנבחר".

בחירתו של אמלו בשבוע שעבר עוררה ציפיות רבות. הוא נבחר בשיעור הקולות הגבוה ביותר בתולדות המדינה, וניצח ב-31 מתוך 32 מחוזות מקסיקו – תוצאה שאף היא חסרת תקדים. במחוז טבסקו, בו הוא נולד ופעל רבות, זכה ב-82 אחוז מהקולות. ב-13 מחוזות נוספים זכה לופס אוברדורר ב-63 עד 70 אחוז מקולות הבוחרים.

אמלו צולם במהלך מערכת הבחירות על רקע תמונתו של אמיליאנו ספאטה, ממנהיגי המהפכה החברתית הראשונה במאה ה-20, המהפכה המקסיקנית שפרצה ב-1910. מטרתה הראשונה הייתה הדחת הרודן הפרו-אמריקאי פורפיריו דיאס, וכן חלוקת האדמות שבידי האוליגרכיה לאיכרים (הרפורמה האגררית). לא פעם ולא פעמיים, שיבח אמלו גם את המהפכה הקובנית ומנהיגיה: האחים פידל וראול קסטרו והקומנדנטה ("המפקד") ארנסטו "צ'ה" גווארה.

יחד עם זאת, לופס אוברדורר אינו מציע לחולל מהפכה שתשים קץ לקפיטליזם במקסיקו. הוא קרוב יותר לתפישותיהם של נשיא ונצואלה המנוח הוגו צ'אבס, לנשיא אבו מוראלס בבוליביה או לנשיאים לשעבר של ברזיל "לולה" דה סילבה ודילמה רוסף, וינסה לחולל רפורמות כלכליות-חברתיות עמוקות. אין שום ספק כי הוא יודקק לתמיכה עממית גדולה לשם כך. חשוב לזכור, שנוכח כל ניסיון לשינוי חברתי במקסיקו, תנשוף בגבה של האחרונה המעצמה האימפריאליסטית השכנה ונשיאה טראמפ.

בחירתו של אמלו, שזכה בפרלמנט ברוב מוחץ אשר יקל על מלאכת החקיקה, מהווה מהפך ראוי לציון ואזהרה לארה"ב. זו סברה כי אפשר יהיה לקדם בבטחה את מדיניותה הניאו-ליברלית הקיצונית ברחבי אמריקה הלטינית. מקסיקו אכן חוותה מהפך, אבל לא מהפכה.

אפרים דויד

נשיא מקסיקו הנבחר בשער השבועון השמרני הבריטי "אקונומיסט": "התשובה המקסיקנית לטראמפ"

מקסיקו: מהפך אבל לא מהפכה

מועמד השמאל במקסיקו, אנדרס מנואל לופס אוברדורר (הידוע בכינויו "אמלו"), נבחר בשבוע שעבר (1.7) לנשיאות. הוא זכה ב-53% מהקולות (24 מיליון אזרחים הצביעו עבורו) בבחירות שנתפשו כחשובות ביותר במדינה בעשרות השנים האחרונות, והביס את מועמד מפלגת השלטון הניאו-ליברלית.

למחרת, פורסם בשער של העיתון המקסיקני "לה חורנדה" צילום של אמלו בעצרת הניצחון שנערכה בהשתתפות מאות אלפים בכיכר סוקאלו במרכז העיר מקסיקו. כותרת העיתון הייתה "שיטפון של קולות".

הניצחון מציב מנהיג שמאל בראש הכלכלה השנייה בגודלה באמריקה הלטינית בפעם הראשונה בתולדות המדינה; דבר המעורר חרדה בקרב הבורגנות במדינה.

ארגוני המעסיקים שבו וקראו במשך חודשים שלא להצביע עבור מועמד השמאל, אבל לשווא. הבחירה בלופס אוברדורר מעידה על דחיית הדגם הכלכלי והחברתי שהכתיבה הגלובליזציה הקפיטליסטית ב"חצר האחורית" של המעצמה האימפריאליסטית הגדולה בתבל, ארצות הברית. דגם זה פוגע באינטרסים של מרבית אזרחי מקסיקו.

"הדרך הטובה ביותר להילחם באלימות היא דרך מלחמה בעוני", אמר לופס אוברדורר בנאומו ניצחונו בעצרת. הוא הוסיף כי יכבד חירויות אישיות ושלא תידרש העלאה במסים

תערוכה של מבחר עבודותיו של היוצר הקומוניסטי **מלך ברגר** נפתחה ב-1 ביולי בגלריה של תיאטרון דימונה. התערוכה תהא פתוחה חודשיים, עד סוף אוגוסט. ברגר, בן 93, מסר כי "זו תערוכה הרוצה לקדם את השלום בין העמים". האמן יוצר עבודות רק מחומרים מן הטבע. ציורי ענק העוסקים בשלום, באחוה בין בני אדם, בשוויון, וגם מנציחים דמויות היסטוריות כמו הקוסמונאוט יורי גגארין וקרל מרקס. מאות ואלפי שעות עבודה מושקעות בציורים האלה, בטכניקה של הדבקת חומרים ממוחזרים שהוא אוסף מהטבע: עלים יבשים, אבנים קטנות, גרעינים למיניהם – אלפים מהם בכל ציור.

תיאטרון דימונה (כובשי אילת 2), שעות פתיחה: ימים א'-ה' בין השעות 09:00-14:00, ובימי הצגות גם בין 18:00-22:00

התערוכה "גולדרייך דה שליט: מקום" מציגה בהרחבה את עבודתם של בני הזוג והשותפים ארטור גולדרייך (1929-2011), אמן, אדריכל, לוחם נגד האפרטהייד ומחנך, ותמר דה-שליט (1932-2009), אדריכלית פנים ומעצבת.

גולדרייך, יליד דרום אפריקה, הכיר בסוף שנות ה-50 את מי שהיה אז סטודנט למשפטים, נלסון מנדלה. יותר מאוחר הצטרף גולדרייך למאבק בגזענות ונמנה עם מחתרת שפעלה נגד משטר האפרטהייד, שנקראה "חץ העם".

ב-16 בדצמבר 1961 ביצעה המחתרת שורת פעולות חבלה במטרות תשתיות ושלטוניות. מנדלה הפך מבוקש והסתתר בחוותו של גולדרייך, עד שנלכד מחוץ לחווה ב-5 באוגוסט 1962. ב-11 ביולי 1963 נעצרו כל מנהיגי המחתרת, לרבות גולדרייך. כעבור כחודש נמלט גולדרייך מבית המעצר, ובית המשפט דן אותו למוות שלא בפניו. בראשית 1964 הגיע גולדרייך לישראל. כאן, במקביל להמשך פעילותו נגד משטר האפרטהייד וקשרי ישראל עם דרא"פ, פיתח קריירה כאמן, אדריכל ומעצב.

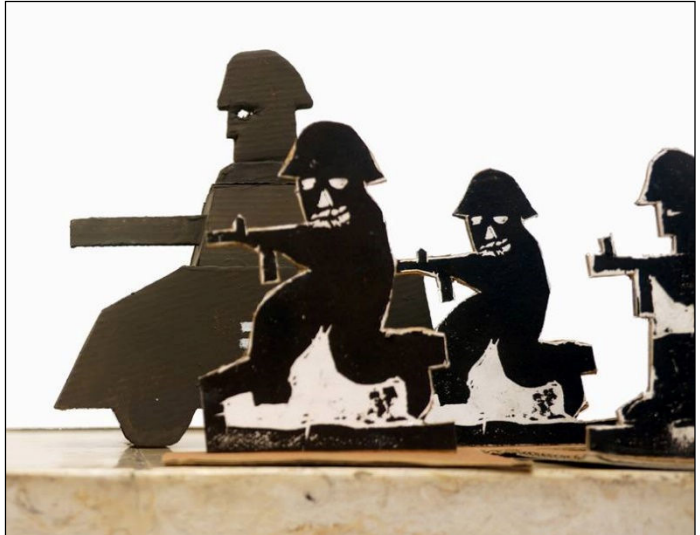
בני הזוג פעלו בצמתים מרכזיים של זירת העיצוב והאדריכלות בישראל במחצית השנייה של המאה ה-20. כעצמאים ובמסגרת שותפויות שונות, יזמו השניים עשרות עבודות אדריכלות ותכנון בערים ובקיבוצים: חדרי אוכל, מועדונים, בתי הבראה, בתי עסק, משרדים, בתי מלון והארכה, מרכזים מסחריים, בתי פרטיים, בתי תרבות וכן אנדרטות ומרכזי הנצחה. בין השאר, הופקדו בשנות השבעים על עיצוב הפנים של בנייני מוזיאון הרצליה ובית יד לבנים. התערוכה מספרת על חלקם המרכזי של השניים בחיפוש אחר "המקומי" בזירת העיצוב הישראלית. אוצרי התערוכה הם האדריכלים ד"ר צבי אלחיני וטליה דויד.

מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית, שעות פתיחה: ימים ב', ד', ו', שבת 10:00-14:00, וימים ג' ו' 16:00-20:00. נעילת התערוכה: 17 בנובמבר.

בסוף יוני נפתח בגלריה לאמנות אום אל-פחם מקבץ תערוכות חדש, במסגרתו פתוחות לציבור ארבע תערוכות יחיד חדשות וכן שתי עבודות וידאו-ארט. בחלל התחתון של הגלריה אפשר למצוא תערוכת יחיד מקיפה של פואד אגבאריה, תושב אום אל-פחם, וכן תערוכת יחיד של סנא פרח-בשארה, ילידת נצרת ותושבת חיפה.

בחלל העליון מציגה בות'ינה אבו מלחם, אמנית מהכפר ערערה, מבחר עבודות מהשנים האחרונות. כרם נאטור, יליד נצרת המתגורר כעת בת"א, מציג אף הוא תערוכת יחיד חדשה שנאצרה במיוחד עבור הגלריה לאמנות אום אל-פחם.

הגלריה לאמנות אום אל-פחם, נעילת התערוכות: 20 באוקטובר. שעות פתיחה: ראשון עד חמישי ושבט 09:00-16:00, שישי - סגור.

מתוך התערוכה המוצגת כעת בסדנת ההדפס ירושלים

אום אל-פחם, דימונה, הרצליה, ירושלים

ארבע תערוכות שחובה לפקוד

חופשת הקיץ היא הזדמנות נהדרת לבקר בתערוכות ברחבי הארץ. בחרנו להציג כאן רק ארבע מהן, שנבחרו בצורה לא אקראית, כי אם מחושבת למדי. נתחיל בתערוכה בירושלים שתינעל כבר ביום ראשון הקרוב, 15 ביולי, "נו פאסראן: שמונים שנה למלחמת האזרחים בספרד".

"נו פאסראן" (בספרדית: "הם לא יעברו"), היא הסיסמה שהניפו, ועדיין מניפים, הנאבקים בפשיזם ברחבי העולם. בישראל נהוגה קריאה: "הפשיזם לא יעבור". מקורה של הסיסמה במלחמת האזרחים בספרד (1936-1939), מלחמה שהפכה במהרה לזירת התגוששות בינלאומית.

ב-26 באפריל 1937 הפציצו מטוסים גרמניים ואיטלקיים את העיירה הבאסקית השלווה גרניקה. מתקפה זו טבחה למוות יותר מ-1,600 בני אדם, והפכה סמל לאכזריות הפשיסטית. ציירים, צלמים, משוררים וסופרים הגיבו בכאב למתקפה. פבלו פיקסו הגיב בזעם וצייר את יצירתו הגדולה "גרניקה"; המינגווי כתב את "למי צלצלו הפעמונים"; ורברט קאפה צילם את "מותו של חייל הרפובליקה". בישראל הגיבו לאורך השנים נתן אלתרמן ב"טור השביעי", והאמנים יוסל ברגנר, יגאל תומרקין ואחרים.

התערוכה המוצגת כעת בסדנת ההדפס ירושלים אצורה מנקודת מבט אישית של אריק קילמניק, כמי שהמשמעות של המלחמה ההיא מלווה אותו שנים רבות. התערוכה מורכבת מעבודותיהם של אמנים הבוחנים את השפעתה של מלחמת האזרחים בספרד ומקטעי עיתונות, מוסיקה וסרטים תיעודיים. מציגים: אברהם אילת, גלעד אפרת, אסף בן צבי, איה בן רון, עדו בר-אל, דב הלר (שנפטר לאחרונה), צבי טולקובסקי, הרולד שימל, אריה נבון, שרון פוליאקין, אריק קילמניק, גרשון קניספל ויגאל תומרקין.

סדנת ההדפס ירושלים, רחוב שבטי ישראל 38 (פינת רחוב הנביאים). שעות פתיחה: ימי א-ה 08:00-15:00 ובימי שישי בתאום מראש.

מתכון לאפרטהייד

איילת ברכפלד (צילום: מסרבנות)

עלייה של 20% בתאונות קטלניות

הארגון "נרתמים – בטיחות לעובדי הבניין" פרסם לאחרונה דו"ח חצי-שנתי המסכם את מסקנותיו בתום שישה מחודשי שנת 2018. אחד היעדים שהציב לעצמו משרד העבודה והרווחה לשנה זו היה הורדת מספר ההרוגים בתאונות עבודה בבניין ב-10%. בפועל נרשמה עלייה חדה של 20% במנינם.

עוד עולה מהדו"ח כי 70% מהתאונות (וכ-68% מהתאונות הקטלניות) מתרחשות עקב נפילה מגובה. "אפשר היה לחשוב שקל לצמצם משמעותית את הבעיה הזו על ידי אימוץ תקן פיגומים אירופי, ששר העבודה הנחה את פקידי משרדו לפעול להחלתו על קבלנים. רק שלא ברור מתי יעשו זאת ומה לוחות הזמנים. האבסורד הוא: תקן זה כן מחייב היום את החברות המשכירות את ציוד הפיגומים, אבל לא את הקבלנים המשתמשים בהם", נכתב בדו"ח.

"יס" לשביתה, לא למיזוג

כ-1,500 עובדי חברת יס, ספקית הענק של הטלוויזיה הרב-ערוצית, פתחו (4.7) בשביתה פתע בעקבות הכוונה למזג את יס בחברת פלאפון וחשש העובדים מפגיעה בתנאיהם. יו"ר ועד העובדים, אלי כהן, מסר: "לא ניתן לבצע שום שינוי בחברה או למזגה בשום חברה אחרת. עבדנו קשה כדי להיות מותג הטלוויזיה הטוב והאיכותי בישראל. איש לא יפגע בו ובנו. השביתה היא צעד ראשון מתוך צעדים שאנחנו מקווים שלא נידרש להם".

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

Out of the Blue - דניס הופר

1980, קנדה (אנגלית; כתוביות באנגלית)
מוצ"ש, 14 ביולי, 20:00, אחד העם 70, תל אביב

"חוק הלאום שמציעה ממשלת הימין הוא מתכון לאפרטהייד", כך הזהיר ח"כ דב חנין (חד"ש), הרשימה המשותפת) באסיפה השנתית של סניף חד"ש בתל-אביב שנערכה ביום חמישי האחרון (5.7).

ח"כ חנין, שהוא חבר הסניף, סיפק סקירה מקיפה וארוכה על המצב הפוליטי בישראל והדגיש: "השבועיים הקרובים, לקראת תום מושב הכנסת והיציאה לפגרה, יהיו דרמטיים. ממשלת הימין תנסה להעביר שורה של חוקים מסוכנים, יתכן שכחלק ממערכת הבחירות הקרבה".

כל הפעילים והפעילות, שהשתתפו באירועים ובפעילויות הרבים שארגנה חד"ש בשנה החולפת בעיר הוזמנו לאסיפה כדי להשפיע על הרכב הוועד החדש, לשמוע דיווח על פעילות הסניף מהוועד היוצא ולהשתתף בדיון. במהלך האסיפה, בה נטלו חלק עשרות פעילי החזית, נבחר ועד מקומי חדש ובו חמישה חברים וארבע חברות.

בתחילת האסיפה מסרה מזכירת סניף חד"ש היוצאת, עו"ד נועה לוי, דו"ח מפורט של עשיית פעילות ופעילי החזית במהלך השנה האחרונה ובייחוד במאבקים ציבוריים, לרבות המערכה הנמשכת נגד כיבוש, המאבק למען המרחב הדמוקרטי, המחאות נגד גירוש הפליטים ולמען זכויותיהם כעובדים, המאבק בתאונות עבודה בענף הבנייה ועוד. עוד ציינה את תפקידם של שני פורומים שהוקמו במסגרת הסניף ובמסגרתם פעילים גם מי שאינם חברי החזית: הפורום לזכויות עובדים והפורום למאבק בכיבוש.

לאחר 100 יום בכלא

הצבא החליט לשחרר בשבוע שעבר (2.7), לאחר ארבע תקופות כליאה שנסתכמו במאה ימי מאסר, את סרבנית המצפון איילת ברכפלד (18). בניגוד לסרבני מצפון אחרים שקיבלו את הפטור מוועדת אי ההתאמה בגין "התנהגות רעה וחמורה", קיבלה ברכפלד את הפטור מוועדת המצפון. ברכפלד, המתגוררת בתל אביב, התייצבה לראשונה בלשכת הגיוס בתל השומר ב-12 בפברואר והצהירה על סירובה להתגייס מטעמי מצפון. היא נמנית עם חותמי "מכתב השמיניסטים 2017", ובתהליכי הסירוב והכליאה ליוותה אותה תנועת "מסרבנות", רשת סרבנות פוליטית.

עם צאתה מהכלא מסרה ברכפלד: "בסיומו של המאבק האישי שלי לפטור, אני יכולה לחשוב רק על אלה שהמאבק שלהם עוד לא נגמר וגובה מהם מחיר יקר בהרבה, הפלסטינים בשטחים הכבושים". בקרוב צפויים להודיע על סירובם להתגייס שני סרבני מצפון נוספים: הילל גרמי ולוהאר אלטמן.

חברי סניף מק"י תל אביב
מברכים את החברה דניה וקנין
להולדת הבת אלינור